

PROLOG

Srpen 1969

Vyšetřovatel vzhlédl. Přejel pohledem hlouček lidí při okraji lesa, kteří se snažili přes štíhlé kmeny bříz zachytit dění uvnitř. Měli zákaz vstupu na místo činu, to jim ale nezabránilo tlačit se alespoň za zábranou. Zvědavci, nakrčil čelo nelibostí. Všude se jenom pletou pod nohy, obzvlášť při probíhajícím vyšetřování. To aby pak mohli mezi známými roznášet drby a nepodložené senzace. V tomto konkrétním případě se však mohl jen těžko divit. Když houbaři najdou u lesní cesty mrtvolu s pobodaným hrudníkem a zvlhlým papírovým vzkazem se slovy Smrt za smrt!, jsou z toho místní přirozeně v obrovském šoku. Vyšetřovatel o tom věděl svoje. Žádná vražda se nedá klasifikovat jako malý zločin, nejedná se přece o krádež slepice. A jestliže je navíc zavražděným vysoce postavený komunistický funkcionář, klade policie na objasnění zločinu mnohonásobně větší důraz. Vyšetřovatel přivřel oči, aby vypadal přísněji, a na moment se pokusil takto na dálku zaznamenat ve výrazech těch lidí nějakou stopu. Jeden z nich může být vrah.

Zavražděného tady všichni znali, a vyšetřovatel měl proto už nyní své teorie. Buď to udělal člověk, jehož blízkému mohl mrtvý ze své pracovní pozice smrtelně ublížit, nebo tu probublala na povrch nějaká skrytá zášť mezi vesničany. Všude se dalo něco takového najít. V posledních třech desetiletích se doslova násilně měnily dějiny a s nimi i lidé, tu na jednu stranu, tu na druhou. Celá tato trpká a neklidná

doba žádala krev. Staré nespravedlnosti, jichž se občané na sobě vzájemně dopouštěli, dost často v touze po bezpečí vlastní rodiny, rozhodně časem samy od sebe nezanikaly. Ve zdánlivém tichu přetrvávaly zasunuté v lidských srdcích, neviditelné na povrchu, ale neuzdravené uvnitř. Stále měly velkou sílu vylít se z břehů. Sousedské vztahy byly od dob zabrání Sudet a následného obsazení Československa soustavně narušovány zásadními trhlinami, které už leckdy půjdou jen těžko zacelit. A dosud to ještě neskončilo.

V každém případě vrah svým nedbale napsaným vzkazem vědomě poskytoval jisté vodítko. Tato vražda nebyla spáchána náhodou, nýbrž z promyšlené msty!

Vyšetřovatel se vždycky rád zabýval podobnými zločiny. Řešení kriminálních případů se pro něj stalo životní výzvou, které se prozatím pokaždé zhostil se ctí. Především to pro něj ovšem představovalo přirozený prostředek, jak zůstat u policie a nezaplétat se do honu na politické vězně. To nesnášel, ač o tom nikdy nahlas nemluvil. Politice příliš neholdoval, morálně většinou cítil vše jinak, než bylo veřejně deklarováno jako jediné správné. Ve společnosti se k žádným názorům nepřikláněl. Proto se honil za zloději a vrahy. Miloval spravedlnost, logiku věci a jasné členění světa na dobro a zlo. Žádnou propagandu, žádné plané a pochybné řeči... Tady, v tomto lese, se stalo něco zlého a on to vyšetří, aby mohlo dojít nápravy.

Jenom jedna věc ho trápila. Nepřiznal, a ani v budoucnu nechtěl přiznat, že to tady v Horce trochu zná. Že tady poblíž už deset let žije jeho teta a strýc a že k nim on sám vozí svoje rodiče každé jaro na pravidelnou návštěvu. Kdyby se o tom dozvědělo vedení, mohli by práci přidělit někomu jinému.

Vyšetřovatel hodlal tu skutečnost zatajit, byl však rozhodnutý přistupovat k pátrání přísně objektivně.